

mænd, bestemmer Lovforslaget, at kun de, der ere frie for al Værnepligt, kunne lade sig stille, hvoraf følger, at Stilling kun da kan finde Sted, naar Den, paa hvem den Værnepligtige overfører sin Tjenestepligt, er en værnefri Mand;

2) at enhver Overførelse af Tjenestepligten fra en Værnepligtig paa en anden Værnepligtig, derved at de træde i hinandens Sted, betragtes som Bytning.

Disse Forandringer ere vel i og for sig aldeles ligegyldige, idet de blot gaae ud paa at bestemme, hvilket Begreb der skal forbindes med Stilling og Bytning, men iøvrigt lade de bestaaende Forhold uberørte, saaledes at der, hvad enten Sagen ordnes paa den ene eller den anden Maade, for Fremtiden vedbliver at staae den Værnepligtige, der ikke ønsker selv at aftjene sin Værnepligt, den samme Afgang der til aaben som forhen, om end under et andet Navn. Men der er imidlertid i Forbindelse dermed foretaget en anden Forandring i Regjeringsudkastet, som er desto mere betænkelig. Idet det nemlig er antaget ligefrem at følge af Begrebet om Bytning, at der ikke, hvor den finder Sted, dertil kan knyttes de særlige Forandringer om godt Forhold m. m., som ved Stilling gjøres til Stillingsmanden, men at, naar den, der ifølge Bytning vilde blive indkaldt for en Anden, ikke kunde ansees uværdig til at opfylde sin egen Tjenestepligt, kunde han heller ikke udelukkes i de Tilfælde, hvor han vil udføre en Andens Tjeneste, har Lovforslaget med Hensyn til Bytninger opgivet de Forandringer, som i Regjeringsudkastet vare knyttede dertil, nemlig at Bytningsmanden ikke alene ikke maa have udstaaet nogen Straf, som gjør ham uværdig til Krigstjenesten, men derhos maa fremlægge Bevis for at have udviist godt Forhold, samt, forsaavidt han har været straffet, godtgjøre, at han ikke er dømt for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

Saafernt disse Bestemmelser i Lovforslaget skulde blive endelig vedtagne og ophøiede til Lov, vil Følgen, som i Motiverne til Regjeringsud-

kastet udhævet, deraf let kunne blive, at Hæren vil erholde en Tilgang af lidet ønskelig Beskaffenhed — idet de, der ved at tilbytte sig et lavt Lodtrækningsnummer søge at skaffe sig en midlertidig Subsistents i Armeen, ofte høre til den i moralsk Henseende mindre gode Deel af Befolkningen — og det kan endog befrygtes, at denne Tilgang for Fremtiden vil blive større end tidligere, deels fordi det for en Værnepligtig, der ønsker at frigjøre sig for Tjeneste i Linien, vilde efter de foreslaaede Bestemmelser være langt fordeelagtigere at bytte med Forstærkningsmænd end at stille for sig, deels fordi Afgangen til at bytte vil blive lettere og altsaa Bytningen blive hyppigere, naar Forandringerne til Bytningsmændene blive færre og lempeligere. Men ligesom det nu ingenlunde kan være Krigsbestyrelsen ligegyldigt, om der i Hæren findes endeel uheldige Subjecter, saaledes kan den Deel af Befolkningen, der ikke har Evne til at frigjøre sig for sin Værnepligt — og til den hører endog den større Deel af Befolkningen — heller ikke med Ligegyldighed betragte de Virkninger, som befrygtes saaledes at blive en Følge af de her omhandlede Forandringer i Regjeringsudkastet, idet den i moralsk Henseende mindre gode Deel af Hæren saaledes faaer en Tilvæxt og det, som Følge deraf, bliver vanskeligere for de Udsfrevne, der selv aftjene deres Værnepligt, at undgaae at komme i Berøring med den, ligesom det let kan blive en Følge deraf, at man, for at opretholde Disciplinen i Hæren, bliver nødsaget til at vende tilbage til Bestemmelser, hvis Opgivelse med Frie er betragtet som et vigtigt Fremskridt baade for Hærens Værdighed og dens Medlemmers Frihed.

Udvalget kan saaledes ikke billige de ved Lovforslagets §§ 26, 27 og 28 foretagne Forandringer i Regjeringsudkastet, men maa holde for, at de Bestemmelser, dette indeholder om Stilling og Bytning, i alt Væsentligt atter optages i Loven, kun med den Forandring, at Fordringen om, at Bytningsmanden skal være ugift, bortfalder.

Endnu skulle vi tillade os at foreslaae, at Lovforslagets §§ 1, 9, og 15 modtage Forandringer.